

Retfaerdigheden er ikke mejslet i granit

Orkanen gav omvaeltninger

Efter orkanen i 1998 var oedelaeggelsen et sandt udtryk for skovens tilstand. Det tog mange maaneder at faa rytet op. Og selv med skovdyrkerforeningens hjaelp kunne skaderne til dels kun fjernes ved en total rydning og genplantning. Det medfoerte, at flere hundrede egetraer, bortset fra andre traer, blev sat i roer og masser af vand blev transporteret med trilleboer til vandning af plantagen. Og i den sammenhaeng blev jeg til et „enkeltmandsfirma skovbrug“.

I november blev jeg udsat for haervaerk sandsynligvis fra en nabo, som kraever den saakaldte“retablering“ af hans udsigt. Egetraerne har naaet en paen hoejde henved 4 til 5 meter og blev skaaret af til stumper paa halvanden meters hoejde. Jeg var ikke til stede da det skete og henvendte mig i min fortvivelse efter at have opdaget gerningen til politiet i Fredericia, som foerst efter flere samtaler og flere ugers forloeb aflagde et besoege paa grunden. De saa paa skaderne og fik en snak med naboen, som selvfoelgeligt ikke anede, hvad det drejede sig om. Der var ikke tale om at undersøge sagen naermere, jeg havde ingen beviser, skoent flere af nabovens gartnere maa have vaeret i min plantage. En ven mente, at politiet foerst kommer igang, naar der flyder blod. – Jeg gaar ikke i krig!

Nu faar jeg sidste skrivelse fra naturstyrelsen med det paabud at fjerne et af skurene, som man har udpeget (andre skure skal foelge indtil den 31. 12. 2014) inden den 10. marts 2014. Der staar afsluttende, at sagen vil blive meldt til politiet, hvis ikke jeg dokumenterer nedrivningen. Hvilken opgave til politiet!

Tilbage til tiden foer orkanen:

Der har siden min barndoms dage vaeret traeskure bagved udhuset (stald) i skoven. Indtil orkanen stod der saakaldte skure (fire stolper til at holde sammen paa braendet og noget tagpap eller presenning hen over) under ret gamle fyrtraer. Skurene blev ifoelge orkanen alle smadret under de tunge stammer og kroner. Jeg fik rytet op og bjergede braendet ind i nogle provisoriske skure i skovkanten. De var sigtbare ovenfra. Der maa eksistere luftbilleder fra den tid, men skurene er forlaengst fjernet efter at braendet blev brugt eller anbragt i et nyere skur, som ikke er beregnet til at falde sammen efter et par aar, men dog ikke er andet end fire stolper med tagplader, saa luften kan toerre traetet.

Efter at jeg overtog ejendommen har jeg restaureret stuehuset fra 1851. Det har saamed ogsaa faaet en Christiansfelder Kakkellovn. Og den kraever toert traee til en ordentlig forbraendning!

Nogen aar tilbage:

Naboen spurgte, om han kunne laesse noget jord af paa min grund, som han ville grave vaek bagved hans hus. Efter sigende havde han faaet lov til at bygge en carport, og nu skulle han lige rette lidt paa skraenten. Det viste sig at vaere en stoerre maengde, som var vandret ned i min lavning mens jeg var bortrejst, saa en skoenne dag kom der brev fra naturstyrelsen om at den jord skulle anbringes paa skraenten bag hans hus igen. Det blev til en retsag baade for hans og mit vedkommende, som faktisk endte i en dispensation. Carporten blev ikke bygget, og der er vokset graes over jorden paa min grund.

Men i den sammenhaeng havde jeg besoege fra naturstyrelsen og syntes at det ville vaere rigtigt, at henvise til mine traeskure. Det var aldeles en fejltagelse!

Nu om stunder:

Jeg har toemt det for oven naevnte skur. Forsigtig , som jeg midlertidig er blevet omdannet til, henvendte jeg mig til min Kontaktperson i naturstyrelsen, om det ville vaere tilladt at stable braende paa paller, som jeg saa afstiver med braedder bundet sammen for neden og foroven. Jeg fik omgaaende et „nej“, med den begrundelse, at det ville vaere en konstruktion som svarer til et mindre skur! Nu ligger der en stor stak med toert braende under en blaa presenning, alt andet end paent, og den kan ses baade ovenfra og fra vandet. Saa banker jeg jernroer ned omkring stakken, saa den ikke vaelter. Inden den 10. marts tager jeg motorsaven og skaerer stolperne, som holdt paa traetet og taget, tilpas, saa lossepladsen har gavn af det. Saa tager jeg billeder og indberetter til min opsynsperson.

Desvaerre fik jeg ogsaa paabudt, at fjerne betonfliser, som jeg ellers havde taenkt som kloveplads. Min forholdsvis store klovemaskine (trykket er 12 tons) staar nu sammen med en flishugger i skoven under en presenning, det har den naeppe godt af.

Mit synpunkt:

Jeg yder en stor indsats for naturen baade i skoven som ogsaa i strandomraadet. Jeg har samlet paa braende igennem aarene, saa jeg har noget at tage fra, naar kraefterne svigter. Det er en slags „pensionsopsparing“ i braende. Og jeg har kunnet maerke ved at toemme det ene skur, at jeg ikke mere er saa kraftig. Isaer mentalt!

Da jeg den 15. Oktober 2013 fik besoeget af to venlige damer fra „det aabne land“ blev jeg efter besigtigelsen konfronteret med den udtalelse, at jeg ikke saa rigtig tilfreds ud. Det var nok det rigtige indtryk de fik , og jeg tilfoejede, at je foelte mit behandlet helt uretfaerdigt og bad om at genoptage sagen til ny behandling. Det kunne desvaerre ikke lade sig goere, fik jeg at vide, afgoerelsen er stadfaestet og dermed afsluttet. Som afsked fik jeg at vide, at det er prisen jeg skal betale for at kunne bo ved vandet!

Hvad nu:

Et braendeskur er intet andet end et braendeskur – kun beregnet til at opbevare braende i et begraenset tidsrum. Det er ingen vedvarende konstruktion. Og jeg har hele grunden indenfor Strandbeskyttelseslinjen, saa det er meningsloest, at flytte laengere ind i skoven med mit braende, som skoven nu engang byder paa. Der maa vaere en loesning, som sandelig er retfaerdig!

Rainer Cocq
25.2.2014

Boerupsande vej 72
7000 Fredericia